

HEADLINES RADIO SHOW

TACKLING FASCINATING MODERN
CONTROVERSIES FROM
A HALACHIC PERSPECTIVE

with
DOVID LICHTENSTEIN

Kiruv

Shiur# 537 | Nov 29th 2025

וימאן ויאמר אל אשת אדניו (למ—ח).

וימאן — ויאמר, בזה עוררה תורתנו את האדם, שבאם בוא יבוא היצר לפתות אותו לעבירה, אז מקודם צריך להתיצב כנגדו ולומר „אינני רוצה“ בלתי שום טעם, רק יען כן צוה ד' שלא לעשות, ואחר כך יכול לדבר עמדו ולהתוכח עמו, הן אדוני וכדומה.
(אילנא דחיי בשם הקדוש הסבא משפאלא זצ"ל).

★

והטאתי לאלהים. (למ—ט)

בני נח נצטוו על העריות. (רש"י)

אם כן, הרי היא היתה מצווה על כך, והיה צריך לומר: „והטאתי“
בלשון רבים?
אלא, לא רצה יוסף לשתפה אתו אפילו בדיבור. אפילו במלה אחת.
לא רצה להתייחד אתה...

(הרבי ר' בונם ז"ל מפשיסחא)

והנה כלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. (כח—יב)

אם האדם שפל בעיני עצמו, שהוא „מוצב ארצה“, אזי „וראשו מגיע השמימה“ — הריהו באמת גדול בשמים; כפי שאומר הזהר הקדוש: „מאן דהוא זעיר איהו רב“, והוא זוכה לידי כך שיהיה „והנה ד' נצב עליו“ — שתהא השכינה שרויה עליו, כמאמר הכתוב: „אשכון את דכא“...
(אורח לחיים)

ויקץ יעקב... אכן יש ד' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. (כח—טז)

„אכן יש ד' במקום הזה“ — אם ישנה השראת השכינה במקום הזה, אם המשכתי את הקדושה לעולם הזה, הרי זה רק משום „ואנכי לא ידעתי“ — שלא ידעתי את אנכי כלל וכלל, שלא נתכוונתי לעצמי, כי אם לכבוד השם-יתברך.

מי שאינו מתכוין ל„אנכי“ שלו, מסוגל להשפיע שפע של קדושה על העולם.

(תפארת שלמה)